

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

BORSÓDY ÉS MÁSONK kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(16054/06. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2009. január 20.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdésében foglalt
körülmények beálltával válik véglegesé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Borsódy és Mások kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,

Ireneu Cabral Barreto,

Vladimiro Zagrebelsky,

Danutė Jočienė,

Dragoljub Popović

Sajó András,

Işıl Karakaş, *bírák*

és Sally Dollé, *Hivatalvezető*

2008. december 16-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (16054/06. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján három magyar állampolgár, Borsódy Sándor, Tóth Tibor és Fodor Károly („a kérelmezők”) 2006. április 9-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőket Petróczy Z. Kecskeméten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) dr. Höltsz Lipót Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2008. február 4-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát egyidejűleg vizsgálja.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmezők megnevezésük sorrendjében 1951-ben, 1961-ben, illetve 1956-ban születtek és Kiskunhalason élnek.

5. 1995. február 1-jén a kérelmezőket üzletszerű kéjlgés elősegítésével vádolták meg. A bűnüldöző hatóságok azt állították, hogy a kérelmezők bűnszervezetként kiskorú prostituáltakat foglalkoztató nyilvánosház működtetésében vettek részt.

6. Hét tárgyalást követően a Kiskunhalasi Városi Bíróság 1997. november 21-én bűnösnek találta a kérelmezőket az ellenük felhozott vádokban. A kérelmezők fellebbeztek. 1998. június 18-án a Bács-Kiskun

Megyei Bíróság hatályon kívül helyezte az ítéletet, és új eljárásra utasította a Városi Bíróságot.

7. A megismételt eljárásban a Városi Bíróság három tárgyalást tartott, és 2005. április 12-én felmentette a vádlottakat. Az ügyész fellebbezett.

8. 2005. október 20-án a Megyei Bíróság bizonyítottság hiányában helyben hagyta a kérelmezők felmentését. A Bíróság megjegyezte, hogy az eljárás során fontos bizonyítékok – különösen egy, az ügyben nyomozó újságíró által készített hangfelvétel – elvesztek, s hogy a vád kulcsfontosságú tanúi közül néhányan egy romániai közjegyző előtt visszavonták vallomásukat. A bíróság azonban nem vizsgálta ezen események körülményeit.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

9. A kérelmezők panaszolták, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. cikk 1. bekezdése kimondja:

“1. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a ... bíróság ... ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot ... az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően ...”

10. A Kormány vitatta a panaszt.

11. A figyelembe veendő időszak 1995 februárjában kezdődött és 2005 októberében zárult le. Ilyen módon két bírósági szinten tíz évig és nyolc hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

12. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. A Bíróság azt is megjegyzi, hogy a panasz semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

13. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, valamint a kérelmező és

a releváns hatóságok magatartása (ld. többek között *Pélissier and Sassi v. France* [GC], no. 25444/94, § 67, ECHR 1999-II).

14. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Pélissier and Sassi*).

15. A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

16. Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

17. Az Egyezmény 41. cikke kimondja:

"Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek."

A. Károk

18. A kérelmezők fejenként 15000 euró vagyoni és nem vagyoni kártérítést követeltek.

19. A Kormány vitatta az igényeket.

20. A Bíróság észrevételezi, hogy a kérelmezők felmentése láthatólag kulcsfontosságú bizonyítékok elvesztésével, és fontos tanúvallomások eljárás közbeni visszavonásával függ össze. Ezen események az eljárás elhúzódásával kapcsolatban állóknak tekinthetők. A Bíróság ezért úgy véli, hogy a kérelmezőknek előnyük származott az eljárás hosszából. Következésképpen a Bíróság meggyőződött arról, hogy a jogsértés megállapítása önmagában elegendő igazságos elégtételt jelent minden olyan nem vagyoni kár tekintetében, amelyet esetleg elszenvedtek.

B. Költségek és kiadások

21. A kérelmezők ilyen címen nem terjesztettek elő igényt.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*, hogy a jogsértés megállapítása önmagában elegendő igazságos elégtételt jelent minden olyan nem vagyoni kár tekintetében, amelyet a kérelmezők esetleg elszenvedtek;
4. A kérelmezők igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2009. január 20-án, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Sally Dollé
Hivatalvezető

Françoise Tulkens
Elnök